

thinget ikke er mere sikkert i sin Sag, ikke er mere overbevist om, at den Maade, hvorpaa det afstemmer, er rigtig, hvis Landstthinget maatte tage Hensyn til, at det kunde faae Udseende af det Modsatte, saa troer jeg ikke, at Landstthinget staaer paa den Plads, det bør staae paa. Hvad dernæst angaaer den afgaaede Theaterdirecteur, skal jeg dog bemærke, at naar Ministeren insisterer saa stærkt paa, at det dog vilde være forunderligt, at naar Directeuren havde bragt et saadant Resultat, et Overskud af over 50,000 Rb. tilveie, man saa vilde forundre sig over, at man havde givet ham 1,200 Rb., og man snarere burde forundre sig over, at han ikke havde faaet endnu Mere, saa forekommer det mig, at Sætningen burde vendes om, og at man burde sige, at er et saadant Resultat virkelig tilveiebragt paa Grund af Directeurens indgribende Virksomhed paa Theatret, at man har troet at burde give ham 1,200 Rb., da han gik bort, saa burde man snarere have givet 2,400 Rb. for at bevare ham, saa er det i høi Grad forunderligt, at man ikke har forstaaet at holde paa denne Directeur, som har skaffet dette store Udbytte. Jeg mener derfor, at det er egentlig ikke derom, Spørgsmaalet dreier sig, men jeg kommer tilbage til, hvad jeg har fremsat, at Spørgsmaalet her er, om der bør søges Tillægsbevilling eller ikke. Nu har vel den ærede Minister sagt, at han for sit Vedkommende har beviist, at han ønsker snarest muligt at komme med en Tillægsbevilling. Ja, det er Noget, jeg anerkjender i høieste Maade, ligesom Enhver, der vil gjøre sig bekendt med Udviklingen af vore finansielle Løve, vil erkjende den store Indflydelse, som den ærede Minister har paa Forbedringer i den Retning, men deraf følger ikke, at jeg ikke skulde ville sikkre mig imod, at en anden Finantsminister, som havde en anden Anskuelse, skulde kunne paaberaabe sig, at der behøvedes ikke at søges Tillægsbevilling, selv om Udgiften er afholdt aldeles udenfor Finantsloven, efterat Regnskabet var aflagt. Det er just, for at det System, Ministeren hylber, skal blive staaet fast, at jeg ønsker, at Landstthinget vil stemme for den af Udvalget gjorte Indstilling.

Bjerring: Den ærede Minister har gjenfagne Gange anført, at Landstthinget i forrige Samling havde stemt imod en Tillægsbevillingslov og forkastet en Tillægsbevillingslov. Dette troer jeg ikke er aldeles nøiagtigt; thi der forelaae ikke nogen Tillægsbevillingslov, men en Efterbevillingslov. Vel kaldte den sig ved sin Indgang i Rigsdagen en Tillægsbevillingslov, men den blev dødt om til en Efterbevillingslov, og det var vist ikke uden Grund, thi det var dog i og for sig noget aldeles Abnormt at ville søge Bevilling paa Udgifter, der vare afholdte, efterat Regnskabet var afgivet. Det var netop det, der for mig var Grunden til at stemme imod denne Efterbevillingslov. Men en Tillægsbevillingslov, der kommer med Anmodning om Dækning af Udgifter vedrørende et Regnskab, der ikke er afgivet, en saadan har Landstthinget aldrig forkastet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg maa bemærke, at den Mand, om hvem her er Tale, var idetmindste 80 Aar gammel, saa at det var naturligt, at hans Kræfter ikke kunde strække til meget længere. Hvad den sidste ærede Taler bemærkede, forholder sig ganske rigtig, men han har en anden Anskuelse end den ærede Ordfører. Den ærede Taler lægger ikke videre Vægt paa, at Overskriftelsen itide kommer til Rigsdagens Rundskaab; han mener, at kan man ikke komme med Tillægsbevillinger, førend Regnskabet er afluttet; gjør man bedre i at gemme det til Regnskabet. Det er denne Anskuelse, som ogsaa har faaet Majoritet for sig i Landstthinget. Derfor maa jeg nu finde det irrigtigt at knytte en Dabel til denne Fremgangsmaade. Man maa dog ikke troe, at man herved vilde virke noget Synderligt til, at alle Beløbene opføres paa Tillægsbevilling; det vil meget mere bidrage hertil, naar Sagen kommer ind i den Skure, at alle Vedkommende i Administrationen vænnes til at sørge for, at Beløbene snarest muligt komme ind paa Tillægsbevillingen. For saavidt min Anskuelse i saa Henseende og mine Forsøg have vundet Bifald, vil jeg haabe, at man vil tilkjendegive dette Bifald ved at stemme imod Udvalgets Forslag. Der er sagt, at Lands-